

כבוד רקטור האוניברסיטה פרופ' גוסטבו מש,

דיקנית הסטודנטים פרופ' ג'ני קורמן

יושב ראש אגודת הסטודנטים מר רם טורג'מן,

מנהלת היחידה למלגות גב' אורלי עמר

ראשי החוגים,

חברי הסגל האקדמי,

משפחות ומצטיינים יקרים,

הגיע הטקס, אליו התכוננתי - ממנו התרגשתי- לא משנה כמה חשבתי ודמיינתי את הרגע הזה, עכשיו כשאני מולכם פתאום אני מתקשה למצוא את המילים. שום מילה לא יכולה לתאר את מה שמתחולל בתוכי. כולי גאווה והתרגשות לעמוד פה כמצטיינת רקטור וכדוברת חבריי המצטיינים, ולשאת את הנאום שלי, הנאום שלנו. עבורי זו זכות ואחריות גדולה! זהו יום מיוחד של הגשמת חלום, יום בו אנו קוטפים את פרי עמלינו.

אני עומדת וזוכרת בחודש יוני 2014 ובאופן ספציפי יותר בתאריך ה-18 ליוני, כן בדיוק לפני ארבע שנים! התאריך בו קיבלתי את מכתב קבלתי ללימודי קלינאות תקשורת באוניברסיטה. בראש העמוד היה רשום, שנהיה בוגרי מחזור 2018, אז, לא יכולתי לדמיין כמה הזמן עובר מהר, וכמה האדם יכול להשכיל ולחוות חוויות שישאירו בו חותם לעד.

התחלנו את דרכנו כסטודנטים צעירים, נטולי ידע, מלאי ספקות והתלבטויות. תהינו מה נלמד, את מי נפגוש ומה הן המטלות שמחכות לנו. הלימודים בתארים השונים היו עבורנו מעין מסע, אשר פתח בפנינו דלתות אל עולמות חדשים, עולמות פנימיים וחיצוניים, ועכשיו כשאנו צעירים קצת פחות, אך בוגרים ומצטיינים, אנו מסתכלים אחד על השני בעיניים דומעות, ולא מאמינים שאנו צועדים את צעדנו האחרונים בדרך ארוכה זו. אני בטוחה שכל אחד מאיתנו עבר דרך ארוכה ומפותלת משלו, אך ללא ספק משמעותית, מעצבת, ורצופת חוויות, כל אחד בדרך הייחודית רק לו. היו לנו עליות ומורדות, רגעים של שמחה, עצב, התרגשות, אכזבות ומלא הצלחות. כל אלה רשמו לא יפוג במהרה ואף חלקם ייחקק בנפש לעולם.

כעת אפנה את אור הזרקורים למי שאחראים על הגשמת השאיפות שלנו, ועל הימצאותנו במעמד מכובד זה. ברגע מיוחד ומרגש זה, יש לציין את אלו שהובילו אותנו לאורך הדרך- אלה שהעניקו מחמתם ומזמנם, אלה שיצרו עבורנו תוך מחשבה רבה שביל זהב בו לאט לאט אספנו פרחי תבונה- תבונה מקצועית ותבונה אנושית. לכבוד הרקטור, אנשי המנהל, ראשי החוגים והפקולטות השונות, הסגל האקדמי והמזכירות. זה הרגע שלכם בדיוק כמו שהוא שלנו, שהרי אילולא התוויתם את צעדינו, לא היינו מי שהננו כיום, וזה בדיוק הרגע אליו מתכנסים כל המאמצים שלכם. כל אחת ואחד מכם תרם לנו שק של חוויות, כישורים, ידע, מחשבות, ספקות, עוז וצמא לשנות את העולם. לכן, תחושת הוקרה אנו מקדישים לכם. תודה על החממה הלימודית המופלאה שלה זכינו, שעודדה אותנו תמיד למצוינות אקדמית. תודה לאנשי המנהלה על המעטפת הנוחה, המאפשרת התרכזות והשקעת מאמצינו בלימודים. תודה לסגל ההוראה על חוויית לימוד משמעותית שאפשרה לנו לצמוח ולגדול.

תודה שהענקתם לנו ידע ואולי אף יותר מכך, הענקתם את היכולת ללמוד באופן עצמאי, לרצות ולשאוף תמיד למצוינות. אנו מודים על השנים הטובות, על החוויה שלא תישכח של לימוד ומחקר, על הקניית כלים מקצועיים ויותר מכל על הדרך! תודה שזרעתם בנו זרעי ידע, ושהפכתם אותנו לסטודנטים שאפתניים ולבוגרים מצטיינים -אנו פרי עמלינו ופרי עמלכם.

לכל האנשים הטובים שבדרך, שבלעדיהם המסע לא היה תם ונשלם: משפחות יקרות- אימהות, אבות, אחים ואחיות, בני זוג, סבתות וסבים וגם חברים. אנו חייבים לכם תודה גדולה! התמיכה והאהבה לה אנו זוכים מכם היא זו שנותנת לנו את הכוח להמשיך ולגדול, תודה שתמיד הייתם שם בשבילנו. תודה שהאמנתם ביכולותינו, תמכתם, וייעצתם לנו לכל אורך הדרך.

אמא ואבא- למרות המציאות השונה לגמרי מכל מה שהכרתי, האמנתי שלא חשוב מה יעמוד בדרכי, לא חשובים המכשולים בהם אתקל, הבטחתי שאני אהיה בטקס המצטיינים, ואני אעמוד כאן על הבמה- והנה אני מקיימת. זה שאין הורים כדוגמתכם כבר אמרתי לכם, ניסיתי לחפש עוד מילים מיוחדות שיבהירו עד כמה אני מודה לכם, והגעתי למסקנה, שאין מילה שתתאר יותר מכל את ההרגשה, מהמילה הפשוטה ביותר-תודה. תודה שהיתם זמינים בכל רגע, הקדשתם מעצמכם, נתתם בלי תנאים, כיוונתם, יעצתם, עודדתם, הקשבתם, והתרגשתם מכל הצלחה קטנה שחוויתי. תודה על כך שאתם מי שהנכם- הדבר הכי חשוב ויקר לי בעולם. זה שאני עומדת כאן מאושרת ונרגשת- זה בעיקר בזכותכם.

מצטיינים יקרים, הגענו עד היום, לרגע המיוחל והנחשק ששאפנו להגיע אליו כבר הרבה מאוד זמן. טקס זה הינו סגירת מעגל מושלמת, למסע מאתגר בו צעדנו למשך שלוש וחצי השנים האחרונות ואולי אף יותר. לכל אחד ואחד מכם סיפור הצטיינות משלו.. אבל אחת היא הרוח המשותפת לכולנו.. רוח של מסירות, מקצועיות ונחישות שהיוותה השראה לאין סוף דרכים שונות ומגוונות.. אין אנו מתגאים רק בתעודה שנתלה מחר במשרד, בחדר השינה, בביתם או בסלון של ההורים, אלא גם במסע הארוך והמופלא שעברנו מאז שדרכה כף רגלנו לראשונה באוניברסיטה.

ההצטיינות שאנחנו מקבלים היום איננה סופה של דרך כי אם תחילתה, היא רק השלב הראשון מבין רבים בתהליך גדול הרבה יותר. כפי שוולט דיסני אמר: "אם אתה יכול לחלום על זה, אתה יכול לעשות את זה". אז, עתה חובתנו להמשיך לחלום ולקבוע שיאים חדשים. רף הציפיות מאיתנו, אם נרצה או לא.. כבר עלה.. אנו נתמיד לשאוף למצוינות מתוך אמונה כי דווקא הדרך הקשה, הלא פשוטה והמתסכלת לעתים, היא המפתח להצלחה ולצמיחה.

למרות הידיעה שרק עכשיו הכל עומד להתחיל, הגזע שלנו עומד ויציב, וכאשר יצמיח ענפים עבים ויגדל עלים ופרחים מלבבלים, וכאשר ינשוק לעננים- אנו נזכור מאיפה הגענו. אני רוצה לברך אותכם אחד אחד ולטפוח לכם על השכם. מגיע לכם! עשיתם זאת- ובגדול! ולאחל לכולנו להמשיך ולהצטיין בכל תחום בו נעסוק, באקדמיה ומחוצה לה. להמשיך להיות הראשונים והמובילים בכל התחומים, תוך שמירה על צניעות, ואמונה שהכל הוא בר השגה. פשוט, עלינו לסמן בבטחה את המטרה, לגייס את התמיכה ואנחנו נהיה בדרך להגשמה, כי בשבילנו השמיים הם הגבול!

תודה